

Närmanen Bengt Johansson, Brotorpet,
Allmumsyd. Mycket livlig och minnesrik.
78 år gammal. Första gången var han
emellertid mest upplagd för skamthistorier,
som hans mormor f. o. 1792 berättat.

När min mor var ett litet barn, var det
en bonde, som hade två söner i 4 å femårs-
åldern. Så var det andra hos honom och
hörde, hur pojken svar. Faren sa: ja, så mina
pojkar de svar som fullvuxna. — Kan de läsa
då? sporde de främmande. — Nä så då så
små, fick faren krysta fram med.

Namn

759

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2.2

Pika-Sven, sonen Pika-Kalle, hans son Pika-Petter.

Min mormors gifte sig till Karstensmåla med en, som
hette Karsta-Jösse.

Sven Kär fr Koppersmåla

Sigga-Kalle - Siggemåla

Bengt Hjort - Hjortens.

Kyrkbygge 1828-30

759

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3.3

Viå kyrkbygget fick bounen i Jönsamåla en
tumma sill att dela ut till de fattiga dagsoverkararna.
När de gick hem, drack de ur en källa, som låg ut-
efter vägen, som nu är flyttad längre upp i
gårdarna. Dottern fr. Jönsamåla drack ur sin
lärsko och ville bjū den till en annan, men
hon sa: Inte vill jag dricka ur sillarumyrors
skor. De trodde, att hennes far tack undan
sill. Det var tacken för deras besvär.

1:a Maj.

759

LUNDS UNIVERSITETS-
FOLKMINNESARKIV

4.4

Majgille firas än i dag, men bara som
ett vanligt kalas.

1:a majsjungningen minns jag ej (men dock
föreligger den nu i Almundsryd
upptecknarens anteckn.)

Småland
Pinneröd
Almundsryd
juni. 1927

Oppst. C. Engkvist
Sagromen
Famndman
Bengt Johansson
78 år

Jul , Kaffe

759

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

55

Kaffe användes i min barndom endast vid jul.
För i tiden pinnade de opp. sukkar; bonater
på väggarna till jul. Även i taket.

Ingen julgran fanns när jag var barn.

De stöpte ljus själva; hade talg, s. flöt
ovanpå vatten.

Småland
Kinnared
Älmundbygd
opp 8 1927

Opp 8 C. Engkvist
Sagssman & Värmdeman
Kengt Johanson
78 år

759

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

66

J en sten syntes ss förfädd, men det
kan väl inte vara sen han var bleven
mjuk.

Elsson, Potatis

759

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7.7

I st. för tändstickor hade de flästa och
stål samt svamp och en träsbilds svavel
i ena änden. 1848 ell. 49 tog min far
hem de förste dussinen tändstickor 1 den
länga fr. Växjö:

Soloaterna tog hem de första
potaterna. De ville inte först odla
åkerjord på den utan satte dem i ved-
kastarna, och det ble' onda potater på
så sätt.

Senare sattes potater i
rösk (≡ röjningar). Dessa kallades
brävar sen de bränts. Året efter
saddes råj.

När de byggde Allmudsryds kyrka 1828-30 hade byggmästaren en annan oppa fr. Moerland. Han trillade var för en hög ställning, och folk förundrade sig över att han ej slog sig. "Ja, så får bygga Hjortakopp," sa' han. Sen fick han keta Hjört, och hans sonson heter än i dag Hjortakalle.

När far förde till Wäsjö var vaden.

En gång fick han se, att de plöjde. De förde en järnkni i förväg, med en häst, och kom sen med två hästar, som vände opp den torven. De där värmlänningarna fick för honom med deras plog, och så kom första plogen till Allmudsryd 1851 ell. 52.

Dålig Tide tåkning, - Dopp i grytan

759

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

9.9

En juladag skulle hon gå med matvaror till
en gemma i en kage. När hon kom dit, så
gumman och span. "Sitter i sakt och
spinner på juladan," sa mormor till henne.
- Å Jösses, skrek gumman och hävde
spinnrocken ut för dörren.

Jag hör sägs för i tiden om kungar
som gick ut bland allmänna folket,
Men de visste ej, att han var kung.
När dopp i grytan tar en brödskeiv på en
gaffel och dopp i grytan.

Gästgiveri, Pottaska, Vatpat

759

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

10.
10

Min mormor hade gästgiveri vid Åsener. En gång
kom det en professor fr. Sthm, som ville stanna
hvar öfver natten. På den tiden hade de spåda
kalvar inne om väggarna, när det var kallt.

När professorn gick till sitt rum, hörde han
en kalv, som böjde, och sa: Jag trodde, att det
när var tus fr. människor och inte fr. kreatur.

På den tiden brändes pultstolen
av bok. De torkade opp stora bål ute i
hagen och hade bodar och långa stängel.
När de stod vid de där åldarna, kunde de se,
hur solen försvarede sig mot vargarna.
Solen ställde sig i ring med björnen uti
och redde sig.

Pelle i Bohylte. Låder på en 100 år sen och
varit stort original.

Ordspråk: Det va då, så Pelle i Bohylte.

Han hade torlent folkadynge, så att den var
som sten och lämnade in den på apoteket. Apotekaren
luktade på den och till slut släpade han på den.

"Men det är ju ren folksk-t", skrek apotekaren
till sist. "Då va' då, så va' då, så Pelle i Bo-
hylte och rusa på dörren.

En gång hade han så vant
ridandes till stan, och det blev sent, innan han blev
hemfärdig. När han passerade portgängen, turade det
sig så illa, att portvakten släppte ner honom
rakt över ryggen på hästen, så att han klev i
2 delar. Men Pelle i Boh. red fram på främre delen av hästen.